KONTAKT

Aktuellt i Elimkyrkan juni—sept
Sommar 2014 Årgång 54

elimkyrkan.com

INSIDAN

PASTORN HAR ORDET

En perfekt bild av himlen och jorden.

Det finns en balans i det kristna livet som ibland kan vara svår att uppnå – det är balansen mellan himmel och jord. Låt mig förklara vad jag menar. Det finns de som är rakt igenom himmelskt kristna. Det är de som lever fullt upptagna med allt som har med det andliga att göra så till den grad att de lätt blir lite världsfrånvända. Det som händer här nere är inte så intressant utan det är det som har med himlen att göra som är det väsentliga. Jordiskt kristna fungerar precis motsatt. Här är man så fokuserad på det jordiska att man inte har tid för det andliga. Man erkänner Jesus som Herre och man går kanske till en Gudstjänst på söndagen men i övrigt får det himmelska stå tillbaka för det jordiska. Båda dessa grupper brukar ha lätt att se ner på varandra. Vilket sätt är då det rätta? Svaret är att inget av dessa alternativ är rätt i sig självt men båda är rätt tillsammans. Om man sammanför det jordiska och det himmelska till en sund balans då är man på rätt väg. Det väcker frågan om hur man hittar den rätta balansen och hur ser ett sådant liv ser ut i praktiken? Inte helt oväntat finner vi svaret på denna i fråga i Jesus.

Och han har yppat sin viljas hemlighet för oss, det beslut om Kristus som han hade fattat från början och som skulle genomföras när tiden var inne: att sammanfatta allting i Kristus, allt i himlen och på jorden. ***Ef 1:9-10***

Jesus Kristus är en sammanfattning av allt himmelskt och allt jordiskt. Han är den perfekta balansen av dessa två ting. Han var fullt ut människa och Gud på samma gång. Genom honom förstår vi vilket arv vi har i det himmelska men också hur vi bör leva på jorden. Det är en av anledningarna till varför vi sätter så stort fokus på Jesus under detta år som vi kallar för #detstoraJesusåret. Utan Jesus för våra ögon blir vi lätt obalanserade och osunda.

Så svaret på frågan om du ska leva himmelskt eller jordiskt är att du ska leva som Jesus – både ock!

Joel Backman
Pastor och föreståndare

INBLICKEN

VÅR KYRKAS VERKSAMHET

En läkares väg

"Du ska bli doktor!" Karl-Erik Magnusson visste tidigt att han skulle bli läkare. Redan från femårsåldern hade han hört orden från sin mor. Kanske var det så att hennes önskan att äldste sonen skulle gå läkarbanan bottnade i att hennes far aldrig hade möjlighet att gå den vägen, den far som dog när hon var åtta år gammal. Han dog med brusten blindtarm vintern 1920 på Storsjöns is på väg till lasarettet i Östersund. Karl-Erik återkommer ofta till sina förfäder när Kontakt träffar honom för ett samtal. Berättelsen tar sin början i Järpen i Jämtland 1943.

- Jag föddes hemma i vaktmästarbostaden på andra våningen i det lilla baptistkapellet, där min pappa var pastor. Det var farmor som förlöste, och mammas skrik hördes ner till de tjugofem beredskapssoldater som hade sin förläggning i kapellet. Det var ju under kriget, och soldaterna skulle bevaka broarna över Indalsälven. Om tyskarna kom från Norge så skulle broarna sprängas. Det var en svår förlossning, och jag var rätt så illa däran ett tag, men jag repade mig och överlevde.

Av bondesläkt

Karl-Erik kan spåra sin släkt tillbaka till 1500-talet. Förfäderna var främst bönder, men där finns även en och annan präst. Båda föräldrarna växte upp i småbrukarhem, och fadern arbetade med snickeri vid sidan av pastorsbanan. Att vara pastor i en liten norrlandsförsamling var inte någon bekväm tillvaro.

- Den kontanta lönen var ju urusel, berättar Karl-Erik, så pappa jobbade ständigt extra genom att göra dagsverken åt bönderna. Då var lönen i natura, en älgskånk, en köttbit eller en påse mjöl. När han skulle predika på någon utpost, som ibland kunde ligga fem mil bort, var det till att ta cykeln. Han var över femtio år innan han tog körkort.

När Karl-Erik var sex och ett halvt år fick fadern en kallelse till baptistförsamlingen i Torsåker. Då hade Karl-Erik fått två bröder och så småningom utökades syskonskaran med en syster. Vid 52 års ålder lämnade fadern pastorstjänsten och fick arbete som socialsekreterare.

- Det var inte så att kallelsen sviktade, menar Karl-Erik, men det var kämpigt att ständigt leva med en knapp ekonomi. Pappa hade en stark önskan att alla vi barn skulle studera, eftersom han själv aldrig fick.

Forts →

→ Forts fr s 3
Sin skoltid minns Karl-Erik med värme. Han gick i folkskolan i Torsåker och sedan blev det realskola och till sist studentexamen i Sandviken.

- Jag har bara positiva minnen från skoltiden. Kamraterna var snälla och jag har alltid haft bra lärare. Jag blev aldrig mobbad för att jag var pastorsbarn, men jag var ettrig och hade ett häftigt humör, så om någon försökte så small det. Jag måste dock erkänna att jag själv kunde vara en mobbare när jag gick i femte och sjätte klass. Men jag tyckte alltid att det var roligt att läsa, hela vägen från småskolan till universitetet.

Läkarkarriären

Karl-Erik var som tidigare nämnts tidigt inriktad på att bli läkare. Någonstans i bakgrunden fanns arvet från morfadern som velat bli läkare, men som aldrig hade möjligheten att studera. Men trots detta räddade han livet på sin egen familj och många andra under spanska sjukan, genom att genom att ge dem behandling med hjälp av kallt vatten. Han svepte in de sjuka i våta lakan och fick därigenom ner febern.

Karl-Erik kom in på läkarutbildningen direkt efter lumpen som han gjorde som militärläkare, vilket var obligatoriskt vid den tiden. Han studerade först två år i Göteborg och det var där han träffade Margot, som blev hans hustru 1965. De tillhörde samma församling, Linnékyrkans baptistförsamling som sedermera gick samman med Tabernaklet. Därefter fortsatte studierna i Umeå, dit även Margot flyttade. Efter sex års studier var utbildningen med inriktning på psykiatri klar 1970. Den första tjänsten blev i Sundsvall på Sidsjöns sjukhus.

- Det var lätt att få jobb vid den här tiden, säger Karl-Erik. Man fick ofta tips om tjänster att söka, och det var inte ovanligt att man kände den blivande chefen. Så var det till exempel när vi efter tio år i Sundsvall flyttade till Eskilstuna och bosatte oss i Skogstorp. Vi trivdes bra i Sundsvall, men ville komma lite närmare våra föräldrar.

Vid flytten till Sundsvall hade Karl-Erik och Margot tre barn. År 1972 utökades familjen med en adoptivson från Indien. I Eskilstuna föddes så småningom sladdbarnet Nina, och numera finns även fem barnbarn i åldrarna nio till tretton år.

- Det kan tyckas lite märkligt att ta ett adoptivbarn när man har tre egna, kommenterar Karl-Erik, men Sundsvall var något av en centralort för adoptioner vid den här tiden. Många kristna familjer tog ett eller flera adoptivbarn, och så var det även i den församling vi tillhörde. Det var på det idealistiska 70-talet och man ville göra något för tredje världen.

År 1987 lämnade Karl-Erik landstingsanställningen och tog över en privatpraktik. Därigenom blev det lättare att också engagera sig i arbetet i Dialogen, ett ekumeniskt terapicenter som arbetar mycket med personalvård för församlingsanställda. Här är han fortfarande verksam och arbetar några dagar per månad.

Församlingen självklar

Att tillhöra en församling och vara engagerad i den kristna verksamheten har alltid varit en självklarhet för Karl-Erik. Han döptes vid arton år ålder. Han tog steget efter att på ett ungdomsläger mött två frimodiga bröder, som sjöng och vittnade och som kom att betyda mycket för honom.

- Jag fick ju den kristna tron med modersmjölken och som i många andra familjer var det mamma som stod för värmen och bad aftonbön med oss barn, säger Karl-Erik. Jag har trivts i frikyrkan och genom min bakgrund har jag känt mig mest hemma i de små kapellen, som i Skogstorp. Genom arbetet i Dialogen har jag ju också haft förmånen att lära känna och samarbeta med några av profilerna inom Baptistsamfundet, som Göte Sohlberg, Sven-Gunnar Österberg och Lars-Åke W. Persson.

- Hur vill du motivera att man som kristen ska vara med i en församling?

- Det grundläggande är att det är påbjudet i Bibeln. Sedan ser jag fyra mycket speciella saker som gör församlingen viktig för mig. För det första är församlingen den mest demokratiska sammanslutning man kan tänka sig. Det finns plats för alla oavsett ålder eller kvalifikationer. För det andra har vi det fascinerande i att den vilar på två olika ben. Där finns demokratin där alla får säga sitt, men så finns också den andliga dimensionen som gör att bortom demokratin kan helt oväntade saker hända. För det tredje är församlingen en protesträrelse mot den kyrkliga makten. Sist men inte minst har vi den baptistiska grundsynen - först tro och sedan dop. Församlingen ger skydd och stöd och är inkluderande genom att den är öppen för alla som vill ta steget in. Att jag är baptist innebär dock inte att jag förnekar att den som är barndöpt också kan bekräfta och leva i sitt dop.

Forts →

Forts ⟶

Många strängar på lyran

Karl-Erik är en man som varit verksam inom många grenar inom församlingens arbete. I Skogstorp var han under många år med i församlingsledningen. Han predikar ibland, han spelar och finns med i själavården. Jag undrar om han aldrig känt en kallelse att själv bli pastor.

- Nej, aldrig, svarar han med eftertryck. Dessutom avrådde pappa. Bli aldrig pastor, sa han. När jag någon gång predikar, så sker det med vånda. Jag är uppväxt med synen att predikan är något speciellt och en helt annan sak än att föreläsa.

Musiken är för Karl-Erik en hobby. I Umeå och Sundsvall sjöng han i kör och här i Eskilstuna är han pianist i bandet Ramlösa, som spelar ideellt till förmån för Läkare utan gränser. Kyrkorgeln har kommit in bilden först under senare år.

- Jag vill gärna prova nya saker, säger Karl-Erik. Sedan två år tillbaka läser jag latin hos Studiefrämjandet och fortsätter kanske med grekiska. Jag är också med i en mansgrupp som har träffats under tjugofem år.

Karl-Erik lyfter fram humorn, en varm humor är ett viktigt inslag både i församlingsliv och själavård. I dagens samhälle finns det mycket fruktan.

- Jesu främsta budskap är nåden, men det budskapet har dagens människa allt svårare att ta till sig. Människan har ingen Gud och därmed ingen synd. Skammen och skulden finns dock, men man vet inte att man kan välja nåden.

Samtalet med Karl-Erik Magnusson går mot sitt slut, och jag har intrycket att jag mött en man som inte haft så många motgångar i livet. Stämmer det? Han kan se tillbaka på en angenäm skoltid, har en god familj omkring sig, haft öppna dörrar i yrkeslivet och trivs i församlingslivet.

- Det stämmer nog, säger Karl-Erik efter att ha funderat ett tag. Mycket i livet har gått på räls, men naturligtvis har jag haft vardagsstrul och krångel som de flesta andra. Jag har fått en del snytingar i jobbet, och i Sundsvall var det en jobbig period med ideologiska strider om hur vården skulle bedrivas och där jag inte kunde ställa upp på de nya idéerna. Detta bidrog delvis till att vi flyttade. Familjen har varit ett stort stöd när det varit kämpigt. Efter en ögonoperation 1998 var jag sjukskriven en tid och åt antidepressiva mediciner under ett halvår, men för övrigt har vi fått vara friska, och ingen i familjen har råkat ut för några olyckor. Jag får vara tacksam.

Kontakt tackar för samtalet och ser fram emot att se Karl-Erik Magnusson i talarstolen och på orgelpallen i Elimkyrkan under många tillfällen under den tid som ligger framför.

Text och foto
Rolf Sundström

AKTUELLT

ATT BE FÖR OCH GÅ PÅ

Juni

1 Sön kl 11.00 Gudstjänst. ”Läkare-Smord till att bota”. Maria Hedlund. Inga-Lill Forssén. Musik: Håkan Persson. Nattvard. Servering.
Grupp I

8 Sön kl 11.00 Gudstjänst, ”Läkare-Helande i hans sår” Joel Backman. Erik Lindberg. Musik: Birgitta Fryk. Servering. Grupp A

14 Lör kl 17.00 Grillkväll vid kyrkan. Ta med dig det du vill grilla.

15 Sön kl 11.00 Gudstjänst. ”Läkare-Kopparormen” Joel Backman. Musik: K-E Magnusson. Missionsinsamling. Servering. Grupp A

22 Sön kl 11.00 Ekumenisk gudstjänst i St Eskilskyrkan. Sverker Grohp. Musik: Gry Kaijankoski. Grupp B

29 Sön kl 11.00 Ekumenisk gudstjänst i Pingstkyrkan. Daniel Dalemo.
Grupp C

OBS!
Ny adresskalender finns för avhämtning i kyrkan

Bibelstudium på spanska	**Gudstjänst på spanska**
Varje tisdag kl 18.00	Varje fredag kl 18.00
Bibelstudium på arabiska	**Gudstjänst på arabiska**
Varje torsdag kl 18.00	Varje lördag kl 17.00

Ungdomssamling ”Vuxentro”
Varje onsdag kl 19.00—21.00

Bem-vindo Bienvenido ברוך הבא

ATT BE FÖR OCH GÅ PÅ

Juli

6 Sön kl 11.00 Ekumenisk gudstjänst i Elimkyrkan. Musik; Karp m fl. Servering Grupp D

7-12 ”<u>Semester med oss”</u> Församlingsläger på Östgötagården, Rimforsa.

13 Sön kl 11.00 Ekumenisk gudstjänst i Fristadskyrkan. Joel Backman. Grupp E

20 Sön kl 11.00 Ekumenisk gudstjänst i Pingstkyrkan. Isabel och David Deivard. Ev. Nattvard. Grupp F

27 Sön kl 11.00 Ekumenisk gudstjänst i Elimkyrkan. Mauricio Campos. Musik Birgitta Fryk. Servering. Grupp G

Bibelstudium på spanska Varje tisdag kl 18.00	**Gudstjänst på spanska** Varje fredag kl 18.00
Bibelstudium på arabiska Varje torsdag kl 18.00	**Gudstjänst på arabiska** Varje lördag kl 17.00

Willkommen Добро пожаловать

ATT BE FÖR OCH GÅ PÅ

Augusti

3 Sön kl 11.00 Gudstjänst. Ferri Dobondi. Team Håkan. Musik Håkan Persson. Servering. Grupp H

6 Ons kl 17.00 Grillkväll vid kyrkan. Ta med dig det du vill grilla.

10 Sön kl 11.00 Gudstjänst. Joel Backman. Team Latinos. Musik: K-E Magnusson. Nattvard (Maria H). Servering. Grupp I

14 Tors 08.15 RPG:s sommarutflykt. Avfärd från Teatern.

17 Sön kl 11.00 Gudstjänst. Joel Backman. Team Anders. Musik: Anders Eklund. Servering. Grupp A

24 Sön kl 11.00 Gudstjänst. Giovanni Flores. Blåskvartett. Servering. Grupp A

28 Tor kl 17.00 Församlingsråd.

31 Sön kl 11.00 Samlingssöndag. Gudstjänst. Joel Backman. Musik: Erik Lindberg. Missionsinsamling. Servering. Grupp B

Bibelstudium på spanska Varje tisdag kl 18.00	**Gudstjänst på spanska** Varje fredag kl 18.00
Bibelstudium på arabiska Varje torsdag kl 18.00	**Gudstjänst på arabiska** Varje lördag kl 17.00

Välkommen نرحب Welcome

ATT BE FÖR OCH GÅ PÅ

September

7 Sön kl 11.00 Gudstjänst. Tillsammansfest med församlingens alla grupper. ”Överstepräst-Företrädare”. Joel Backman. Team Anders. Musik: Anders Eklund. Internationell servering. Grupp B

13 Lör kl 19.00 Tommy Dahlman

14 Sön kl 11.00 Gudstjänst. Överstepräst-Förebedjare” Tommy Dahlman. Trio Ingela Mona Barbro. Musik: Barbro Hedlund. Servering. Grupp C

21 Sön kl 11.00 Gudstjänst. ”Överstepräst-Förmedlare av ett nytt förbund” Joel Backman. Team Latinos. Musik: Birgitta Fryk. Nattvard. Servering. Grupp C

28 Sön kl 11.00 Gudstjänst. ”Överstepräst-Förmedlare av välsignelsen” Joel Backman. Erik Lindberg Musik: K-E Magnusson. Missionsinsamling. Servering. Grupp D
kl 18-19 Bön och lovsång

Bibelstudium på svenska varannan onsdag kl 19.00 jämna veckor	**Stickcafé** Varannan onsdag kl 16.00 udda veckor
Bibelstudium på spanska Varje tisdag kl 18.00	**Gudstjänst på spanska** Varje fredag kl 18.00
Bibelstudium på arabiska Varje torsdag kl 18.00	**Gudstjänst på spanska** Varje lördag kl 17.00

Ungdomssamling ”Vuxentro”
Varje onsdag kl 19.00-21.00

Bem-vindo Bienvenido ברוך הבא

BIBELORDET

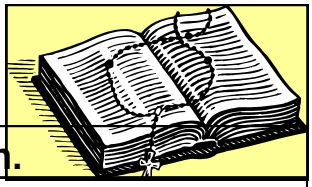

Om trosrättfärdigheten.

Abraham trodde Gud, och det räknades honom till rättfärdighet. Gal. 3:6. Jfr 1 Mos. 15:5-6; Folkbibeln.

Galaterna, som gav Paulus anledning att skriva det här brevet, höll på att gå vilse, bort från det evangelium, som de hade tagit emot. De förtröstade på sin egen rättfärdighet och försökte bli fromma genom olika riter och människobud.

Paulus påminner dem om Guds handlande i forna tider. Det började med en enda person, patriarken Abraham, vars vandring till Kanaan, nuvarande Israel, omkring 1800 f. Kr., blev början till något nytt. Genom att kalla Abraham grep Gud in i världshistorien för att rädda mänskligheten, som hade vänt sig bort från Gud och vandrade mot fördärvet. Abraham fick ett löfte, som mänskligt sett var fullständigt osannolikt, men han tvivlade inte på Guds löfte utan trodde på *den Gud, som gör de döda levande,* ett uttryck, som syftar på Kristi uppståndelse (Rom. 4:17). Genom denna tro på Guds löfte räknades Abraham som rättfärdig.

Den välsignelse, som gavs åt Abraham, var inte avsedd för honom ensam, utan för hela mänskligheten. Skriften låter oss förstå, att Guds löfte till Abraham utgör grunden för Herrens frälsningsverk i alla tider. Redan från början har Gud lovat att frälsa var och en som tror på Kristus. *”Abraham jublade över att få se min dag. Han såg den och blev glad,”* säger Jesus enligt Joh. 8:56. När Abraham tog emot löftet om en son och ett land, hade han varken Mose lag eller omskärelsen, som senare skulle bli den fasta grunden för Abrahams ättlingar, Israels folk.

När tiden var fullbordad, skulle Gud åter sammanfatta frälsningsverket i en enda gestalt, Jesus Kristus, vars ankomst var förberedd av många profeter genom sekler. Herren säger genom profeten Jesaja: ”*Se, jag låter min rättfärdighet komma nära, den är inte långt borta, min frälsning dröjer inte.”* (Jes. 46:13.) Kristus kom med rättfärdigheten från Gud och uppfyllde löften, som hade givits ända sedan Abrahams tid. Den rättfärdigheten kan enligt Paulus endast tas emot i tro. Skiljelinjen går inte mellan goda och onda, utan mellan dem som förtröstar på Guds Ord och löfte, och dem som litar på sina egna gärningar.

Rättfärdigheten från Gud är en oförtjänt gåva, avsedd för var och en, som tror. Det går att räcka fram en tom hand och ta emot Guds frälsning. Vad Kristus har förvärvat åt oss genom sitt lidande, sin död och sin uppståndelse, det är en gåva, som man bara kan ta emot i tro. Det är bara tron, som ger Gud den ära, som tillkommer Honom som Gud. Endast tron låter Gud vara Gud.

Kerstin Ullerstad.

UTBLICKAR

Privat ägande i första församlingen

I ledaren ”Omöjligt vara kristen utan en församling” (25 jan) står det ”den totala egendomsgemenskapen” syftar på den första kristna församlingen i Jerusalem. Men i min Bibel står det tydligt att var och en *ägde* sin egendom (Apg 4:32). Ingen enda kallade något av det han *ägde* för sitt, utan de hade allting gemensamt (Apg 5:4).
Det tillhör vår mänskliga svaghet att ska det fungera när det gäller denna sida av tillvaron måste det finnas ett personligt ansvar genom ägande. I Jerusalem tog var och en ansvar för sina egna prylar. Men de var så kloka att till exempel tio familjer inte hade tio åsnor utan de klarade sig med sju, eftersom de delade livet tillsammans. På det sättet kunde de hjälpa familjen Svensson som var i behovssituation. I dag är det snarare så att tio familjer äger 13 bilar och hur grannen Svensson har det är ingen aktuell fråga.
I artikeln sägs också att syskonkärleken mellan de kristna utövar en attraktionskraft på människor som ännu inte funnit en kristen gemenskap. Det förutsätter att individualismen och materialismen blivit korsfäst. Jerusalemförsamlingen hade funnit ett spår att nå människor som jag tror skulle fungera idag, när vårt trygghetsnät har börjat fallera. Så vad ska vi göra i denna nya situation?
Fortsätta att bygga på de privata ”himmelrikena” och samtidigt bygga på Guds himmelrike genom församlingens verksamhet? Går den ekvationen ihop?

Börje Remstam
Källa: Tidningen Dagen, fredag 1 februari 2013

UTBLICKAR

Gun-Britts och Bror-Eriks resa i ”Apostlarnas fotspår”

Forts. från föregående Kontakt.

Hur blev resan?
Svar: Långt ifrån vad vi tänkt!
Gun-Britt berättar:
Vi landade i Antalya, for sedan med buss mot Kappadokien i sydöstra Turkiet, men först skulle vi genom Adecatelpasset med 1,800 meter höga snötäckta berg. Det kändes overkligt att sitta där i bussen och dela på en jätteklase bananer, som kommit från dalgången nedanför. Så kom vi då äntligen till Kappadokien – ett fantastiskt

landskap med berg, som formats efter vulkanutbrott. Redan för 2000 år sedan började befolkningen här skapa sina hem, samhällen och kyrkor i den

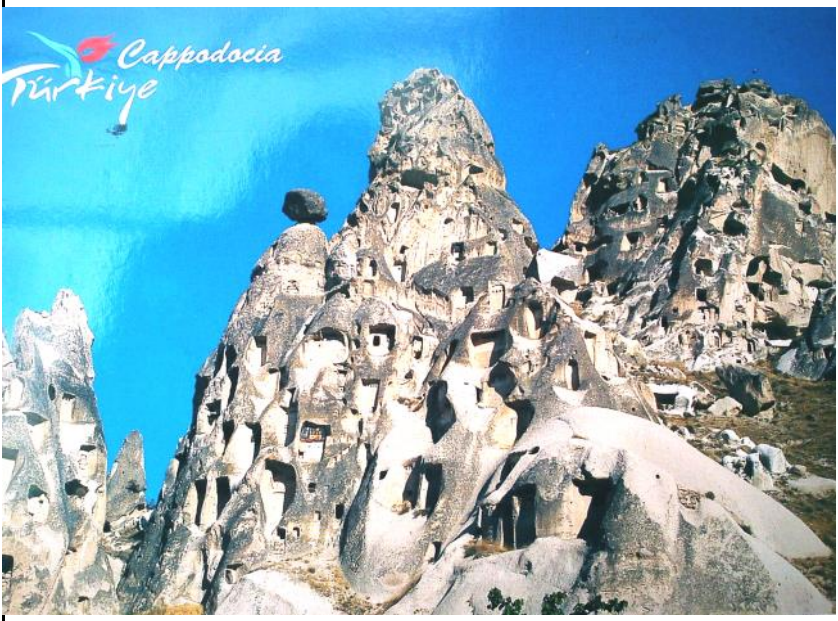

mjuka sandstenen. Vi klev av och klättrade in i grottor, som hade skapats genom urholkning av bergen.

Vi såg fram emot tisdagens program: ett besök, som kanske för många utgjorde resans höjdpunkt, nämligen nationalparken Göreme med sin grottkyrka, som hade bibehållna väggmålningar. Parken är med i UNESCO:s lista över världsarv.

Då, vid middagstiden på måndagen, kom katastrofen. Vid avstigningen från bussen kom jag snett med ena foten, tappade balansen och föll. Resultat: Ilfart till närmaste lasarett och ny höftled opererades in.

Bror-Erik berättar:
Jag följde med gruppen för att se grottkyrkan. Det kändes svårt att lämna Gun-Britt ensam på lasarettet, så mycket mer som hon fyllde 75 år just på tisdagen, men Gun-Britt stod på sig. Från torsdag till hemresan på söndagen delade jag rum med henne på lasarettet.

Slutord från oss båda:
Lasarettsvistelsen och de speciella arrangemangen för hemresan skulle bli en synnerligen hög kostnad för oss, om vi inte hade sett till att ha en bra reseförsäkring. Vi känner stor tacksamhet till försäkringsbolaget, som inte bara betalade lasarettsvistelsen och hemresan utan även hade sänt en mycket kunnig person till oss i Turkiet för att klara alla formaliteter för vår avfärd. – Tack också ni andra för era böner för oss!

VARDAG & FEST

SÅDANT SOM BERÖR OCH SKA FIRAS

Plats för intern information

På en Gudstjänst för en tid sen sjöng jag en sång som jag hade skrivit och jag fick efter det frågan om jag inte kunde skriva något om den här i kontakt. Sången som jag skrev handlar om Jakob. Jag hade under en tid ”levt” med berättelsen om Jakob och den upplevelse som han har på den plats som han kom att kalla för Betel. Jakob som är på flykt undan sin bror, som han har lurat på deras fars välsignelse, stannar för att sova och i drömmen möter han Gud. Det är ett möte som förvandlar honom och som får honom att fatta viktiga beslut vad gäller hans tro och hans liv.
Berättelsen kan du läsa om i 1 mos 28:10-22 och texten till sången jag sjöng finns här nedan.

Himlens port.
Allt som jag sökte fann jag här
På denna plats är himlens port
Allt som jag drömde om finns här
Så mycket närmre än jag trott

Upp mot himlen stäcker jag mig
Upp till himlen når min bön till dig
Ner från himlen kommer du till mig

Här vandrar änglar upp och ner
Och löften från förr du åter ger
Här vill jag resa mig en sten
Att minnas den plats där du mig ser

Upp mot himlen…

Om du är med mig på min resa
Och ger mig bröd och kläder att värma mig med
Då är du min Gud, då är du min Gud, då är du min Gud
Och jag är din

Joel

ÅTERBLICKAR

BROR-ERIK SPEGLAR VÅR NU- OCH DÅ-TID

NÄR KOM SÖNDAGSSKOLORNA TILL?

Vi gläds då barnen går till söndagsskolan efter att ha deltagit en liten stund i förmiddagsgudstjänsten. Men skaran är så liten. Vilken kontrast mot gamla tider, som Hj. Danielson berättar om i sin 50-årsskrift! Han menar att söndagsskolverksamheten är en av församlingens viktigaste missionsgrenar. Frågan är varifrån kommer själva idén med söndagsskolan?

Det var baptisten och folkskolläraren Per Palmqvist, som år 1851 från England hämtade idéer om väckelse hos barnen. Så småningom försköts målsättningen från väckelse till undervisning och införande i samfundets liv.

När Eskilstuna baptistförsamling bildades år 1866, kändes naturligt att från första början ha en söndagsskola.

Litteratur: Artikeln *"Söndagsskola"* i Nordisk Teologisk uppslagsbok. Tredje bandet. Lund 1957. Spalt 827f.

Bror-Erik Ohlsson

VILL DU TALA MED NÅGON?

I församlingen har det förtroliga samtalet en given plats.
Vi arbetar under tystnadslöfte.
Tag kontakt med någon i själavårdgruppen:

Inga Lisa och Gunnar Svedberg **0707-28 44 78**

Karl-Erik Magnusson är backup i själavården.

Kontakt utges av Elimkyrkans Baptistförsamling i Eskilstuna

Ansvarig utgivare:
Tomas Petersson 016-42 59 74
tomas.tp@glocalnet.net

Redaktion:
Suzan Östman Bäckman
alt. Conny Bäckman
Bror-Erik Ohlsson
Thord Polhage
David Resoluth
Rolf Sundström
Maria Öhrvall

Tipsa oss gärna vad vi ska skriva om

Skicka det till:
rolf-sundstrom@tele2.se eller till någon annan i redaktionen.

Material för införande bör vi ha i god tid innan manusstop, det skickas till:
dln11001@student.mdh.se

Nästa nummer:

Nr	Period	Manusstopp
Höst	okt-nov	**10 sept.**

Elimkyrkan

en del av Equmeniakyrkan
Nygatan 25
632 20 Eskilstuna
Församlingens pg: 169975-0
Ungdomsrådets pg: 36 83 02-6
Tel. köket 016-13 02 98

Pastor:	Joel Backman	016-12 69 70 alt. 0705-62 69 70	joel@elimkyrkan.com
Ungdomsarbetare:	Erik Lindberg	076-846 22 10	erik@elimkyrkan.com
Pastor, spansktalande:	Mauricio Campos	016-14 49 43	mauricio_60@hotmail.com
Ordförande:	Kerstin Nilsson	016-42 35 56	kerstine.nilsson@telia.com
Kassör:	Miriam Parsmo	016-262 55	m@parsmo.org

www.elimkyrkan.com